

బృతుకుల బరువులు

శ్రీ దీక్షితబల్లి
అమ్మీ సురసింహా శాస్త్రి

వారీట్లనుంచి వస్తూనే చిట్టడి అంటూ ఆదుర్దాగా చెప్పలు కాస్త విడిచి గలగల గదిలోకి నడిచింది వసంత.

ఇందాటినుంచి యెట్టి యెట్టి యిస్కాడే చిట్టడి యాగు అన్నాగు నుదు. చిట్టి పందిమీద దుప్పటి సరిచేస్తూ.

"అప్పలే మీరు పాలు పట్టలేదన్నమాట!" యేమిటో అనబోయింది వసంత.

"అంతమాత్రం తెలుసుగాని యింతసే పయిందే?" మొహం చిట చిట లాడించాడు మధు.

"మా మేనేజర్ని వెయ్యండి ఆ ప్రశ్న. నన్నడుగులే?"

"నువ్వు యిచ్చేజవాణుల్లో యిదికూడా వకటి అని నాకు తెలుసు. ఉద్యోగం చేస్తూండగానే సరిలాడు, దానికి తగ్గ వినయ విధేయతలుకూడా వుండాలి" సగంలోనే ఆపె య్యాలని వచ్చింది మధు.

"అదేమిటో పుద్యోగం లేకుండా కూర్చున్న మీ దగ్గరనుంచి నేర్చుకోవక్కర్లేదులేండి!" వసంత లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

మధు మనస్సుని మదనం చేసినాయి ఆ మాటలు. కాని తన కోపాన్ని యేవిధంగా చూపించగలుగుతాడు. పళ్ళు పటపట మనిపించి వీధి గుమ్మం దాటేశాడు.

ప్రజాస్వామ్య యుగంలో నిరుద్యోగ సమస్య హెచ్చి పోతున్నకొద్దీ. ప్రణాళికలమీద ప్రణాళికలు ఢిల్లీలో తయారుచేస్తున్నా. మధుకు మాత్రం తెగిన జోడు వదిలే టట్లు లేదు.

మధు బి.వి లో ఉండగా వసంత మెట్రిక్యులేషన్ చవుపుతూవుండేది మధుకు సంబంధాలమీద సంబంధాలు వచ్చి పడుతూవుండేవి. కట్టుం చాల దనో. పిల్ల దాగుండ లేదనో, చవుపుకున్నది కాదనో యెంతో మంది ఆడ నాళ్ళను అవమానపరిచి సంపించేశేవాడు. అప్పటికీ యేదోవిధంగా మధును తృప్తిపరుద్దామని ప్రయత్నాలు

చేసినా. వసంత తల్లిదండ్రులకు కూత్రం మధు మీది కన్ను ఉండనే ఉంది. ఊళ్ళో వనేను. బి.వి. ప్యాసయిన రకవాత త్రితిరే కూర్చుంటాడు కనకనా, ఏదో కొటిపాటి యులుకూడా ఉంటారు. మన అమ్మాయికి తక్త ఆపుతే దాగుండునని దానికూడా. వసంతను చూసినప్పటి నుంచి. మధుకు మిగతా విద్యయాలమీద పడుదల చూపించాలని చున్నప్పుడోపడులేదు. అయితే అతనికోరికమాత్రం తీసినం మెట్రిక్యులేషన్ ప్యాసయిన అడటి తన థాపర్లుగా ఉంటే దాగుంటుందని చాహించుకూడా ఎక్కువగాఉంది. ఏమాత్రం మధు మొత్తపడుతున్నాడని, వసంత తల్లి దండ్రులకు తెలిసినా. కట్టుం తగ్గించేస్తారని మధుకు తెలుసు. అందు వలన ఉపాయంగా యెక్కడో సంబంధం వచ్చినట్లు. కట్టుం పుష్కలంగా యిస్తామన్నట్లు, మధుకు కూడా ఆంగీకారంగా ఉన్నట్లు ఒక పుకారు లేవదీసి ఉంచాడు. వసంత తల్లిదండ్రులు దాంతో మూడు వేల కట్టునికీ వచ్చుకున్నారు. విధిలేక, వసంతకు మాత్రం చెడ్డ తల వంపులుగావుంది. అయినా అడడి యేంచేస్తుంది. మెట్రిక్యు లేషన్ అయిన తర్వాత పై చదువు చదువుకునే యోగ్యత వసంతకు లేదు. ఎట్లావచ్చి, తర్వాతైనా ఎవరికో వకరికి బార్యగా అవటమేగా వరమార్గం. వసంత వూహలు, ఆమె కోర్కెలు, ఆమె ఆశయాలకు. అన్నింటికీవిరుద్ధం గానే తన వివాహం జరిగిపోతుందని వసంతకు తెలుసు. వసంత మెట్రిక్యులేషన్ ప్యాసయితేనే చేసుకుంటాడని మధుదగ్గరనుంచి కబురువచ్చిననాడు మాత్రం. వసంత అగ్రహం పట్టలేకపోయింది. వసంత తల్లి దండ్రులు మాత్రం వెయ్యి రేపుళ్ళకు మొక్కుకున్నారు. ఏట్లాగై నా తన చూతురు చరిత్ర ప్యాసయితే దాగుండునని. అమ్మ! నేను మీకు అంతబరువైతే, నాబ్రతుకు నేను బ్రతకగలను గాని, నన్ను యిట్లా అవమానం చేసి హింసించి. నాకు పెళ్ళిచేస్తే. నాకు మాత్రం యేం సుఖంవుంటుంది. అంటూ తావుమని యేడ్చింది వసంత చేసేదేంలేక.

"పెచ్చిపిల్ల! నీ కేం తెలీను. దీంట్లో నిన్ను హింసించటం యేకంంది. చెప్పు.... నీ దాగుకోలేగా. తల తాకట్ట పెట్ట

ముడువేల కట్టానికి వాళ్ళకున్నాం.... ఇద్దరూ నూతుర్ని శాంతవరచటానికి ప్రయత్నం చేశారు.

తల్లి వండ్రుల అమాయకత్వానికి వసంత, కూతురి అమాయకత్వానికి తల్లిదండ్రులు మనస్సులో బాధపడ్డారు. వసంత యింక యేవిధంగా నచ్చ చెప్పాలన్నా, వాళ్ళకు అర్థంకాదని, ఆమెకు గట్టినమ్మకం యేర్పడి పోయింది. మధుకు భార్యగా అయిపోయింది. వసంత పరీక్షప్యాసవటం ఒకషరతుగాని, మధు పరీక్ష విషయం షరతు పెట్టే ధైర్యం యెవరికుంది? అయినా మూడుపార్లు మూడేళ్ళు తీసుకుంటాడని యెవరికి తెలుసు. ఆ పనులు గుడ్లలతో యిద్దర్నీ చూస్తుంటే యిడుజోడు అందం. చందం అందరికీ కన్ను కుట్టుగానే వున్నారు అని అనుకున్నాడు.

కావరానికి వచ్చిన తర్వాత కూడా వసంత కొన్ని నియమాలలో వుండిపోదాలని అభిప్రాయపడింది. భర్తకు ఉద్యోగం రావటంలేదని వసంత తెలుసుకుంటున్నప్పుడు, తనకు ఉద్యోగం దొరికితే బాగుండునని అనుకున్నది. ఒకనాడు సాహసించి మధుతో కూడ తన అభిప్రాయం చెప్పేసింది. కన్నమంటూ లేచాడు; నువ్వూకూడా ఉద్యోగం చేస్తావన్నమాట. ఇండుకేనా పెళ్ళిచేసుకుంది. సిగ్గు ఉండక్కర్లా, ఏమొహంపెట్టుకుని అమాటన్నావు. ఆడదానివి ఆపీసుకు వెళ్ళి కూర్చుంటావు! మధు అన్నమాటలు వసంత హృదయాన్ని ముక్క ముక్కలుగా చేసినాయి. మనస్సు ఊభవడి పోయింది. ఏ మాత్రం ఆత్మగౌరవం ఉన్నవాళ్ళయినా ఆ మాటలు భరించి జీవించటం కష్టమే అని అనుకున్నది. అయితే వసంతకు ఆత్మగౌరవం కంటే ఆత్మ విశ్వాసం యెక్కువ వుంది. అన్నీ భరిస్తూ, సమయంకోసం నిరీక్షిస్తున్నట్లు వసంత కాలం గడుపుతోంది. సంతానం విషయంలోకూడా వసంతకు నిశ్చితాభి ప్రాయం వుంది. సుపాదనలేదే, సంతానం కనక కలుగుతే, పోషించటం కష్టమని, మధుకు యెన్నో తడవలు నచ్చ చెప్పటానికి ప్రయత్నం చేసింది. మధుకు, ఆమె అభిప్రాయాలు ఏ మాత్రం నచ్చలేదు. మొదటి పురుడు ఆసుపత్రిలోనే పోసుకుంది. పుట్టిన పిల్ల చచ్చిపోవటానికి మధు కారణమని, నర్సులు అనుకుంటున్న సంభాషణ విన్నప్పుడు, వసంత హృదయం పరితపించి పోయింది.

ఇక తాను ఉద్యోగం చెయ్యవలసిన అవసరం మెంతైనా ఉందని, వసంత పట్టు పట్టింది. మధు వదిలేస్తానని బెడ

రించాడు కూడా. లొంగుతున్న గాడ్ లొంగ తీర్చామనే వురుపుల దిమవనీతి వసంతకు బాగా అర్థమయిందని పించింది. అందులో మధు తత్వం, వసంత మొదటి నుంచి గమనిస్తూనే ఉంది. సాహసించి పందరూపాయలు వచ్చే ఒక గుమస్తా వనికి వప్పుకున్నది వసంత. తనకెంతో తలవంపులుగా ఉందని మధు రెండుమూడు రోజుల దాకా యింటికికూడా రాలేదు. తర్వాత తర్వాత, వసంత యేదైనా పలకరిస్తుండేమోనని అనేకసార్లు మధు ప్రయత్నం చేశాడు. సాధ్యమైనంత వరకు ముఖావంగానేవుండి పోయింది. వసంత. మధుకు ఆహంకారం పెరిగిపోతోంది ఏమాట అన్నా. నెగ్గించుకునే స్థితి చాటిపోయిందని మధుకు యిప్పుడిప్పుడే తెలిసివస్తోంది. ఎట్లాగైనా దింకంగా సున్న వసంతను లొబరుచుకున్నాననే తృప్తిమాత్రం. మధుకు కలిగేట్లు చేసింది వసంత. ఒక షరతు పెట్టుతూ. తన పుద్యోగం సంగతి యేమీ మాట్లాడకూడదని. మధుకూడ తలస్థంగా అంగీకరించాడు. ఈసారి పురిటికి మాత్రం పుట్టింటికి వెళ్ళింది. మధుకూడా తలుపు లాళంవేసి తన యింటికి వెళ్ళిపోయాడు. ఈ నాలుగునెలల్లో, మధు పంట రిగా కూర్చుని ఆలోచిస్తూఉంటే. గతస్మృతుల్లో. అతనికి వచ్చినవి ఒక్కటి గుర్తుకురావటంలేదు. తన భార్య తనకు సంపాదించి పెడుతోంది అనేభావము. అతని ఆత్మగౌరవాన్ని దెబ్బకొట్టి నల్లనిపించింది. అయితే చేసేదేమీలేదు ఉద్యోగం దొరికే సావకాళం యేమీ కనిపించటంలేదు.

మళ్ళీ కావరానికి వసంత వచ్చే నాలుగు రోజులు ముందే, మధు యింటికి చేరుకున్నాడు. ఈసారి వసంత చిట్టినకూడా తీసుకువచ్చింది. ఒంటిగంటకు ఒకసారివచ్చి చూసిపోతుంది. మళ్ళీ సాయంత్రం అయిదు కాగానే. యింట్లోకి వచ్చి పడుతుంది వసంత. ఈలోగా చిట్టి విషయం అంతా మధే చూస్తూ వుంటాడు. రాను రాను మధు చేతిలో రాగిపైనకూడా లేకుండా పోతోంది. భార్యను అడగటానికి నామర్గాగావుంది. అయితే తన విషయం తెలిసి వసంతే యెప్పుడోవకవచ్చు తాను అడగకుండానే డబ్బుయిస్తుందని మధుకు నమ్మకంకూడా వుంది. అయితే ఆ మడియ యెప్పుడు వస్తుందా అనే ప్రతీక్షణే మధు ఆలోచన.

అనాడు సాయంత్రం, వసంత. చిట్టిన ఆడిస్తూ సావిట్లో కూర్చుంది. ఎదురుగుండా కుర్చీలో కూర్చున్నాడు మధు. రెండుమూడు సార్లు మధు చూడకుండా. మధు మొహం

చరిత్ర యాదామనీ ప్రయత్నం చేసింది కనకం. ముఖ్యంగా ఆ డిప్లొమెట్లో ఉన్నాడు. సుందర యెవడు ముఖ్యంగా ఆ సైన్స్ కుటుంబం యొక్క సుందర యెవడు సుందర అంతర్జాతీయంగా ఉంది.

“బియ్యం నిండుకున్నాయి తెలుసా” గట్టిగా అరచాడు మధు.

“ఈ అయిదు రూపాయలు పెట్టి తీసుకురండి” ముఖ్యంగా ఒక నోటు అందిచ్చింది. మధు చెయ్యి కూడా వెనక్కు వెనక్కు జంకుతూనే ముందుకు సాగింది. తన అభిమానం దాగా దెబ్బ తిన్నదనుకున్నాడు మధు, నిజం చెప్పేస్తే, మరింత అవమానం. తనకోసం దెబ్బ అడగటానికి అభిమానం పూర్తిగా అడ్డు వచ్చేసింది. చివరకు కుర్చీలోంచి లేచాడు.

“బియ్యం రీసుకురండి .... మీ జీవితం యిండాకి అయిదు రూపాయలు పెట్టాను చూడారా ..” నవ్వు అవుకోలేకపోయింది వనంత్.

తాను, వనంత్ నవ్వు చూడనట్లు ప్రవర్తించాలని చివరకు వాకిట్లోకి వెళ్ళిపోయాడు. బజార్లోకి వెళ్ళాడే కాని తన హృదయం అంతా కలవర పేట్చేసింది. వనంత్ అన్న “బియ్యం తీసుకురండి” అన్న మాట అర్థం మధుకు చాలా వికటంగా స్ఫురిస్తోంది. ఏదైనా చెయ్యబడతూ, ఏదైనా చేసుకోవటమా అనే ఆలోచన తన మెదడులోకి క్షణంలో వచ్చి యెగిరిపోయింది. ఇంటికి వచ్చి ఆనాడు సరిగా అన్నం తినలేదు. వనంత్ ఒక్కసారి మాత్రం అట్లా పున్నారే అని వూరుకుంది. వనంత్ యింకా యేవేవో అడగాలని మధుకు వుంది. కాని సావకాశం యేమి యిప్పు లేదు. మధు శరీరం అంతా తగలబడి పోతున్నట్లుంది. వనంత్ చూచి చూడనట్లు ఉరుకుంది.

పండగనాడు వనంత్ తనకోసం బుష్షర్లు, పాంటు తీసుకు రావటం యేమాత్రం యిష్టంలేదు మధుకు. తనకు యిష్టమైన పిండివంటలు చెయ్యటం అంతకంటే యిష్టం లేదు. తనకోసం ఆమె వేచియుండటం, మధుకు సహించరానిదై పోయింది.

ఉద్యోగం కోసం వెళ్ళినవాణ్ణి వేళకురావటానికి వీలుంటుందా చెప్ప వనంత్. నువ్వుకూడా నాకోసం... మాట

అంద్ర మహిళ

వ్యాజ్యం చెప్పాడని చూసి అప్పుడు గదిలోకి వెళ్ళవటం అని నొసలుగి ఉట్టకున్నాడు మధు.

మనోహరి బ్రతుకయింది వనంత్ మధును అన్నానికి ఉమ్మడికూ. హృదయం అంతా అంతా వీతున్నారాగా గిట్టకపోయింది గప్పుతున్నది.

“వనంత్ నీమనస్సు తెలుసుకోలేక యెన్నో అన్నాను నిన్ను యెంతో హింసపెట్టాను. నేనేం చెప్పలేను నన్ను” ఏదో అనబోతున్న మధు నోటిని మూసేసింది వనంత్. అనుకోకుండా వనంత్ కళ్ళలో కూడా నీళ్ళు తిరిగినాయి. నిబ్బరం చేసుకుని. “నేను మిమ్మల్ని కోరేదల్లా ఒకటే. నేనుకూడా మనిషినే, నన్ను అవిధంగానే చూడండి. అంతకంటే యేంలేదు. ఇది మీ హృదయానికి తెలుస్తే చాలు. నన్ను క్షమాపణ కోరాలని కాదు నా ఉద్దేశం”- ఇంకా యెక్కువ అనలేక పోయింది వనంత్. మధు కూడా అక్కడ ఉండలేక పోయాడు.

మర్నాడు మధుకు ఇంటర్ వ్యూ, ఈ సారి చాలా ప్రయత్నం ఉన్నాడు. కష్టం ఉద్యోగం వస్తుందనే నమ్మకం అతను చేసిన ప్రయత్నం వలన రలిగింది. వనంత్ వుత్సాహం అంటూ, మధును త్రప్పి వరిచింది. ఆనాడు వనంత్ శలవు పెట్టింది. ఇంట్లో చిట్టిని అడిస్తూ కూర్చుంది. రెండు గంటలు దాటేటప్పటికీ, మధు అతి సంతోషంగా ఒక్క పరుగులో వచ్చిపడ్డాడు వనంత్ దగ్గరకు.

“వనంత్. నన్ను వసుసుంచి జాయ్స్ అవమన్నాడు. ప్రస్తుతం నూటయేభై జీతం. ఏడాదయిన తర్వాత రెండు వందల గ్రేడులో తీసుకుంటారుట” అంటూ ఆర్డరు కాగితం వనంత్ చేతిలో పెట్టాడు.

“మా మామయ్య పలుకుబడికి తిరుగులేదని నేను చెప్పటంలే” వనంత్ గట్టిగా చిట్టిని ముద్దుపెట్టుకుంది.

“పోస్టు” అంటూ ఒక ఉత్తరం విసిరిపోయాడు. వనంత్ ఉత్తరాన్ని చదువుతూ విచారంగా. మధువైపుకు చూసింది.

“ఏమిటి వనంత్ మీనాన్న దగ్గరనుంచి కాద్దు” మధు అడుగ్గా అడిగాడు.

“అవును మా నాన్నే వ్రాసింది. పాపం యేముంది సంపాదన ఉన్న యొకరన్నర నా పెళ్ళికి అమ్మేశాడు

బ్రతుకు లబధులు

వ్రయివేటమీద యేమొస్తుంది. ఒకపూట తిని ఒకపూట తినిక అక్కడ కనుకూర్చునని త్రాతూ చూ అప్పు నప్పు యెట్లా నెలదీరింది.. యెంతచేసింది. ఈవేళ నా మూలనే వాళ్ళకు యీవెట్లో వసరిపెట్టుటయి అట్లైతే తీసిపోయింది.

మదు మనస్సు చాలా దాచవడింది. తన వెళ్ళి విష యాలు యేవేవో జ్ఞాపకంవచ్చి తన మనస్సును కలవర పెట్టినాయి. ఏదో ఒక ఆవేశం, మధును తీణంలో ఆవ హించింది.

“వసంతా నీవేమీ విచారపడకు, సైనెల నుంచి మీ నాన్నకు ‘ముప్పయిపాపాలు పంపిస్తాను’ మధు ఉత్సాహంగా వసంత కళ్ళలోకి చూశాడు.

కమరెప్పలు తుడుచు కుంటూ, కూతురి సొమ్ముని మానాన్న వప్పుకుంటూడా అని వసంత నీరసంగా అన్నది.

“వాళ్ళిచ్చిన కట్టం వాళ్ళకే యిచ్చేస్తాను. ఇది మన సొమ్ము శ్రీందరెక్క” వప్పుదల కోసం ఆశగా మధు వసంత వంక చూశాడు.

పెదిమలమీదకు రానిచ్చిన వసంత చిరునవ్వు మధును సంతోషపెట్టింది.

వస్తుతారీటు వచ్చి పడుతోంది. నిబ్బరంగా నిర్ణయం చేసుకోవాలనివల సమయం వచ్చిపోయింది.

ఆనాడు వలతరిని గదిలో మూర్చిన్న మధు దిగిపెట్టి వెళ్ళి “మీకో ఒకపూట వెళ్ళుచానునుకుంటున్నా .... నీసూమీరూ అపీనులకు వెళ్ళి కూర్చుంటే చిట్టి నంగతి చూసే దెవరు... అందుకని మీకు ఉద్యోగం దొరిగింది గదా.... మరి మాఘమాసం నాటికి చిట్టికి తమ్ముడో చెల్లెలో .... ఆపేసింది వసంత.

మధుకు వీపుకట్టి నట్లయింది.

“చెల్లెలే.... ఒక మగపిల్లాడు ఒక ఆడపిల్ల”....

ఇద్దరూ ఒకళ్ళ మొహం ఒకరు చూసుకుని నవ్వు కున్నారు.

ఫస్టుతారీటు వచ్చేసింది. గడియారం పదిగంటలుకూడా కొట్టేసింది.

గటగట నూట్లు రొంతుకుని చిట్టింటూ గట్టిగా ముద్దు పెట్టుకున్నాడు మధు.

హదావిడిగా వాకిట్లోకి వెళ్ళిపోతున్న మధును చూసి నాన్నా నాన్నా అంటూ తప్పటడుగులు వేసుకుంటూ వస్తున్నాడు చిట్టి ప్రక్క సందులోంచి.

మిల్క్ ఆఫ్ మెగ్నీషియా

మ రొ క
బి.టి.ఎల్. ప్రాడక్టు

ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, విలేజ్ నకారీ

ఉత్పాదకులు :

డి మైసూర్ ఇండస్ట్రీయల్ & రిఫైన్మెంట్ లిమిటెడ్.

మల్లేశ్వరం, బెంగుళూరు.

సెల్సు డిపార్టుమెంటు :

35/37, తంబుచెట్టి స్ట్రీటు,

మద్రాసు 1.

